

Het tegendeel van virtueel

Laika en Zefiro Torna breken de zintuigen open. Een zegen voor wie even wil herademen na maanden van virtuele cultuur.

Annemarie Peeters

Dinsdag 7 juli 2020 om 3.25 uur

Alchemisten in Antwerpen, op zoek naar het vijfde element. Kathleen Michiels
Balsam

Gezien op 3 juli. Nog tot 26 juli op de Zomer van Antwerpen.

Eindelijk, dacht mijn dankbare hoofd anderhalf uur lang, bij momenten met tranen in de ogen. Balsam, het gezamenlijke project van muziekensemble Zefiro Torna en theatergroep Laika, was een persoonlijke testcase: kan ik zonder livemuziek? Misschien doet het me niets meer, stel je voor. Maar een enkele goedgegemikte openingsnoot op een klagende doedoek was genoeg. Dat gevoel geraakt te worden tot in je ruggenmerg: drugs zijn er niets bij.

Hoewel, een kleine medicinale roes valt bij dit betoverende programma niet uit te sluiten. De muzikanten van Zefiro Torna zochten liederen en muziekjes uit die de helende kracht van kruiden bezingen, de mysterieuze uitstraling van bomen en bloemen, de overdonderende kracht van de natuur.

De performers van Laika zochten op hun beurt smaken en geuren die het palet van Zefiro Torna versterken. Ze stonden centraal opgesteld in een pentagram, als alchemisten op zoek naar het vijfde element, met de muzikanten en het publiek als verwonderde discipelen. Een ode aan de kinderlijke fantasie was het: met borrelende, walmende glazen potten vol verglijdende kleuren. Knettersuiker opende je zinnen bij de eerste tonen.

Een half bloemetje van de szechuanplant scheurde je smakenpalet open bij hoge IJslandse zangkreten.

Die buitelandse diversiteit op de smaakpapillen werd prachtig weerspiegeld door de muzikale kleuren van Zefiro Torna. Zo schakelde multi-instrumentalist Raphaël De Cock tussen een enorm arsenaal aan volksinstrumenten – van boventoonfluit naar mondharp, van hardangervedel naar chatkan.

De vele fijne composities van Philippe Laloy en Jowan Merckx zoemden tussen hedendaagse folk en weemoedig levenslied. Met daaronder telkens de simpele, bezwerende kracht van langgerekte ‘drone’-tonen – buiten de tijd, soms in cirkels om het publiek heen gespeeld: op zoek naar het geheim van het leven.

Toch voelde die zoektocht nooit zwaar of overladen, maar juist erg entertainend. Helemaal Zomer van Antwerpen.